

عنوان مقاله:

واکاوی نقوش در هنر پارچه بافی دوران آل بویه و جوامع اسلامی

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و برنامه ریزی منطقه ای، دوره 13، شماره 52 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

نوشین صفی یاری - دانشجوی دکتری تاریخ تطبیقی و تحلیلی هنر اسلامی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

ابوالفضل داودی رکن آبادی - استاد، گروه هنر و معماری، واحد یزد، دانشگاه آزاد اسلامی، یزد، ایران.

علی نظری - استاد، دانشکده هنر و معماری، واحد یزد، دانشگاه آزاد اسلامی، یزد، ایران.

محمدرضا شریف زاده - استاد پژوهش هنر، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

یکی از مشهورترین نقوش پارچه در جوامع اسلامی، نقوش پارچه های دوران آل بویه است که ریشه در اعتقادات و باورهای دینی و مذهبی دارند. ورود اسلام و دگرگونی های فرهنگی و هنری زمینه ساز این تغییرات بود. هنر دوران آل بویه را می توان یکی از متعالی ترین دوره های هنر اسلامی- ایرانی لحاظ کرد. پژوهش حاضر پیوندی است میان نقوش هنر پارچه بافی عرضه شده در دوران آل بویه و جوامع اسلامی که نشان از اصول حاکم بر شکل گیری این هنر است. در این راستا، به این پرسش ها پرداخته شد که نقوش به کاررفته در دوران آل بویه به چه صورت تصویر شده اند؟ رنگ بندی و ترکیب این نقوش در دوران آل بویه و جوامع معاصر اسلامی چگونه است؟ روش پژوهش انتخابی، تفسیری - تحلیلی با رویکردی تاریخی است و با مطالعات کتابخانه ای، اسنادی و مطالعات میدانی به طور مستقیم جمع آوری شده است. نتایج حاکی از آن است که در دوره آل بویه نقوش پارچه ها در دسته خط، نقش مابه های انسان، حیوان و گیاه تقسیم می شوند، استفاده از خط کوفی، نسخ و خطوط روان تر، تزیینات بیشتر در نقوش، تقارن، توجه به فضای مثبت و منفی، نقوش نمادین و اسلیمی به صورت متنوعی بافته می شده است. پارچه ها دارای کیفیت بالا، استفاده از رنگ های طبیعی، بافت نرم و لطیف که باعث می شود این نقوش به صورت دستی بسیار آسان بافته شود، رابطه مستقیمی با کاربری آن ها دارد.

کلمات کلیدی:

پارچه بافی، آل بویه، جوامع اسلامی، نقوش حیوانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1906265>

